

"Eğer asılsız ve riyaya sebep ve ihlâsı kıracak bir şöhret-i kâzibeyi kırmak için teveccüh-ü âmmeyi hakkımda bozmak murad ise, onlara rahmet!" cümlesini izah eder misiniz?

"Eğer asılsız ve riyaya sebep ve ihlâsı kıracak bir şöhret-i kâzibeyi kırmak için teveccüh-ü âmmeyi hakkımda bozmak murad ise, onlara rahmet! Çünkü teveccüh-ü âmmeye mazhar olmak ve halkların nazarında şöhret kazanmak, benim gibi adamlara zarardır zannederim. Benimle temas edenler beni bilirler ki, şahsıma karşı hürmet istemiyorum, belki nefret ediyorum. Hattâ kıymettar mühim bir dostumu, fazla hürmeti için belki elli defa takdir etmişim..."(1)

Ehli dünya, bilerek ya da bilmeyerek, benim insanlar içinde şöhret kazanıp nüfuz elde etmemi kırmak için, beni çürütmeye çalışıyorlar ise, bu benim nefsimi terbiye etmem noktasından güzel olabilir. Çünkü şöhret ile riya iç içedir, yani şöhret içinde insanın samimi ve ihlaslı kalabilmesi çok zordur.

Öyle ise onların şahsıma hücum edip insanlar nezdindeki saygınlığımı kırmaya çalışmaları benim açımdan, yani nefsimi ıslah ve terbiye açısından rahmettir ve güzel bir neticeye vesiledir denilebilir.

Yani bana hücum eden ehlidünya bilmeyerek iyi ve güzel bir şeye vesile oluyorlar demektir.

(1) bk. [Mektubat, On Altıncı Mektup](#)